

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXI. S. Matthæus Apostolus. Spiritus ubi vult, spirat, & vocem ejus audis, sed nescis, unde veniat, aut quò vadat, sic est omnis, qui natus est ex Spiritu. Jo. 3. v. 8.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

XXI.

S. Matthæus Apostolus.

Spiritus ubi vult, spirat, & vocem ejus audis, sed nescis, unde veniat, aut quo vadat, sic est omnis, qui natus est ex Spiritu.
Jo. 3. v. 8.

Considera quemadmodum, qui per generationem naturalem de carne nascitur, illi similis est, qui cum genuit secundum carnem, quamvis per perfectionem non statim allequa- tur, sed tunc primum, cum adoleverit: *Quod natum est ex carne, caro est.* ita quoque per regenerationem supernatura- lem renascitur Spiritu, etiam ipse est illi similis, qui cum secundum Spi- ritum regeneravit, hoc est, Spiritui Do- mini, quamvis eum non æquet, sed magno distet intervallo, maxime do- nec perfectam in Cælo attingat æta- tem. *Quod natum est ex Spiritu, Spi- ritus est.* Hinc est, quod operationes hominis verè spiritualis ut tales nescio quid habeant Divini, quod Christus eâ sententiâ exprimere voluit, quam hoc loco expendendam sumpsisti. quippe sicut Spiritus Domini in suis inspira- tionibus tres habet proprietates pro- prias singulares, quæ nobis aptè in ven- to adumbrantur, qui spirat, ubicun- que vult: *Spiritus ubi vult, spirat.* & vocem suam equidem audiri facit: & vocem ejus audis: simul autem vias suas abscondit: *Sed nescis, unde ve- niat, aut quo vadat:* sic homo spiri-

tualis per virtutem, quam accipit, dum dictis inspirationibus obsequitur, acquirit in suis actibus agendi modum huic consentaneum. *Sic est omnis, qui natus est ex Spiritu.* quæ vera est loci hujus expositio. Verùm ut id meliùs ipso facto intelligas, præ om- nibus S. Matthæum Apostolum tibi re- præsentò, qui sicut modo prorsus mi- rabili Divinis inspirationibus respon- dit, ita clarè demonstravit, quid Spi- ritus Domini possit in corde, cui pe- nitus dominatur.

2. Considera primò dici: *Spiritus ubi vult, spirat,* quia in inspira- tionibus, quas nobis immittere dignatur, summam habet libertatem ope- randi; nulli subditur legi, nullo vin- culo ligatur, nullâ necessitate stringi- tur. *Dividit singulis, prout vult.* 1. Cor. 12. hinc est, quod Matthæum quæsierit, contra quàm quisquam crederet, quando iste nec expectabat, nec petebat, nec curabat, nec mere- batur vocari; imò potiùs magna obji- ciebat impedimenta contentus telonio suo, & sordidis intentus usuris. *Vidit hominem sedentem in telonio, & ait illi: sequere me.* Mat. 9. Sed ecce, quàm simili

R r r r ;

simili

similis libertas operandi subito transfusa sit in Mathæum, quamprimum se possideri passus est à Spiritu memorato. quia sine mora posthabitis lucris suis statuit sequi Dominum, qui eum ad se vocabat: nec ibat vi aliquâ compulsus, instar mancipij, nec præmio illectus, nec penâ territus, sed volens ibat: nec in mutatione tam insolitâ vel minimum curavit, sermones hominû, sed libertate stupendâ apparuit coram tot socijs incredulis, qui eandem incolebant viciniâ, ut se monstraret sectatorem Christi: *Et surgens secutus est eum.* Talis est operatio omnis hominis verè spiritualis: *sic est omnis, qui natus est ex Spiritu.* nempe operatio liberi non servi. *Ubi Spiritus Domini, ibi libertas.* 2. Cor. 3. v. 17. Sufficit illi Divinam nôsse voluntatem, illico eam exequitur superatis penitus quibuscunque respectibus humanis, qui sese objiciunt. An in hoc statu versari tibi videris, an potius mille implicari impedimentis, quò minus liberè procedas, ut oporteret, in rebus ad Divinum obsequium pertinentibus? Bene nota Spiritum Domini nihil odisse magis quàm coactum agendi modum. *Spiritus ubi vult, spirat.*

3. Considera secundo dici, hunc Spiritum ita ad cor loqui, ut non possis non audire. *Et vocem ejus audis.* Potes equidem ejus vocem non cognoscere persuadendo tibi non esse Deum, qui loquitur, sed Spiritum potius penitus diversum, potes resistere, potes repugnare, verbo potes non acceptare ejus inspiraciones, prout faciebant tot

contumaces Hebraei, cum inter illos maximè fervebat prædicatio Christi. Sed non ita obrutare aures potes, ut non audias. Ideo non dicitur *non ejus agnosces*, dicitur *audis*. Ita est, cum ipse vult, etiam Spiritus Domini se insinuat modo tam suavi, et tam efficaci, tam penetrante, ut eo minus facere non possis, quàm te te permutas etiam libens, quippe in vox omnis notis suis distinguitur, qui habet usum, discriminare non possit à quavis aliâ, ita contritiore Divina, quamvis solus animæ sensus discernat. Sed qualescunque fuerint, certum est ex ijs tam clarè intelligi, quis loquatur, ut dubitari non possit. Id quod sancto Mathæo Apostolus incidit, cui Spiritus Domini in hoc est, ut non solum ejus vocem audiret, sed & cognosceret: unde stultitiam fuit, qui Apostolum imprudenter agnoscit, quòd Christum secutus sit, hominem ignotum. Tu verò rusticus conserva, quomodo Apostolus jam suam vocanti etiam ipse fecerit vi mandati audiri vocem suam. quia quicquid in lumine vidit relicto telonio adherens Christo, facile notavit jam penetratum in virum alium, jam non cupidum, non avarum, non studiosum rerum terrenarum, sed eorum generosum contemptorem. & sic discipulus in omnem partem aliè vocem ejus sonuisse, dum exemplo admovebat aptissimo ipsi incredulitatem suam exprobravit, quòd post tot prædicationes adhuc cunctarentur sequi Dominum quem ipse vel ad nutum licet

ti & turbis implicitus sequebatur. *Idem esse pura de omni veritate spiritali. Sic est omnis, qui natus est ex Spiritu. Agnoscitur. Satis est illum vel aspicere: & à maturitate incedens, à serenitate, verecundiâ, humilitate, obedientiâ, morum invariabilitate, obsequio, à sereno illico ceu muto idiomate te invitari ad bonum. Vocem ejus audis: ita ut possis quidem non imitari, sed non possis non audire. an tu quoque ejusmodi habes vocem, quæ quibus loquatur? si quis tibi obijerit, te agere quidem more spiritualis, sed non esse, imò esse hypocritam, & proprijs intentum commodis, ne id te offingat. Satis tibi sit, quòd loquaris. Ceterum interpretetur, quisquis voluit, te loqui ex humano Spiritu non Divino, nihil sanè refert: saltè vox audire: Vocem ejus audis.*

4. Considera tertio loco dici, quantum bene audiatur vox, quæ Spiritum Domini loquitur, sciri tamen non posse, unde veniat, aut quò vadat. *Sed nescis, unde veniat, aut quò vadat. Sciri non potest, unde veniat, quia inspiratio Divina venit aliquando à conspectu cadaveris, quòd in templo expantur, aliàs à concione auditâ, ab occursum personæ, à curiosa libri sacri lectione, & sic difficile est definire, qui via tendat. Quis hominum poterit scire consilium DEI? Sap. 9. v. 13. Nesci sciri potest, quò vadat. nam quis est, qui determinatè prospiciat, quid de nobis propositum DEO sit, cum ad vitam meliorem nos vocat? unum*

facere cogitat martyrem, alium Anachoretam, hunc Apostolum, illum inter mille arumnas admirandum patientiæ exemplar, & sic nemo potest altissimos ejus fines prævidere. *Quis poterit cogitare, quid velit DEVS? Sap. 9. v. 14. Quis unquam credidisset, cum Dominus vocare ad se posset Publicanum tot locis & modis alijs, id facturum in transitu viae publicæ, & cum iste assideret telonio numerandis pecunijs, negotiationi suæ, & rei numulariæ intentus, hoc est, cum videretur major esse difficultas audiendi vocantem, & illi respondendi? quis porò credidisset facturum ex Publicano tam celebrem suæ legis Evangelistam? & tamen ita factum est, ut in hoc quoque verum esse ostendatur, quòd *Incomprehensibilia sint judicia ejus, quoad judicandum, quò vadat, & investigabiles viae ejus, quoad judicandum, unde veniat. Rom. 11. v. 33. Sed ecce, quàm similem caput tenere modum Matthæus, quamprimum se permisit immisissæ sibi inspirationi Divinæ, securus est Christum, & quamvis celare non posset, aut etiam veller sequelam, nulli tamen hominum manifestavit intentiones illas mentis suæ rectissimas in sequendo. imò sentire quævis pro arbitrio sinebat, ut is quidè crederet relictam esse negotiationem ob deo octam pecuniam, alius putaret ob instabilitatem, vel imperitiam id factum: satis illi fuit DEUM habere testem ejus finis, propter quem Mundum calcasset. Sic est omnis, qui natus est ex Spiritu, non est ipsi curæ, ut**

pro

pro tali vulgò habeatur, quamvis in actionibus suis non dissimulet, ideòque omnibus abscondit vias, quas tenet, illo solo excepto, quem DEI loco in terris elegerit. *Gloria nostra hac*

est, testimonium conscientia nostra. Cor. 21. v. 12. Viderisne tibi in tua rationibus vero Spiritu agi, an ulli hominum vanitate ductus aperias?

XXII.

Servire me fecisti in peccatis tuis: prabuisti mihi laborem in iniquitatibus tuis. Il. 43. v. 24.

Considera, qui sint illi, de quibus hoc loco DEUS queritur: *Servire me fecisti &c.* Generatim sunt omnes illi, qui ut peccent, abutuntur donis tam liberaliter acceptis à DEO ut authore naturæ. Abutuntur libertate, abutuntur ingenio, abutuntur scientiâ, facultatibus, sanitate, dominatu, specie, uno verbo, abutuntur viribus, quas illis præbet ad operandum malè, si velint, statûs sui dignitas, in quo DEUS ipsos conservat. Particulariùs loquendo, etiam sunt hi, qui, ut peccent, abutuntur donis, quæ acceperunt à DEO ut Autore gratiæ. Tales sunt illi Ecclesiastici, qui oprant, ut immunitas habitûs sui sacrosancti fiat ipsis impunitas. Tales illi, qui tollunt panem suum pauperibus, ut dent consanguineis, quos habent, ut in equos & canes dissipent. Tales illi, qui quæstum faciunt de Beneficijs, quorum ipsis aliquando collatio convenit, qui Sacramenta nundinantur, ut sic loquar, quia ad illa dispensanda non nisi lucro suo trahuntur, qui ex ambitione quærunt Ecclesias, per ava-

ritiam curias, opulentas Cathedralium ad faciendum animarum lucrum innummorum. Si probabiliter natus numero istorum, quàm facile cogit te unum esse de prioribus? proinde, an sit æquum, ut DEUS tanto studio serviendum eras, quanto suo probro, si ita loqui fas est, beat servire tibi. & tamen certum siquidem ore suo ipse profiteatur, continuo in peccatis tuis tibi servare non sponte suâ, unde non dicit: *Servivi tibi*: sed contra voluntate, unde dicit: *servire me fecisti*. Erunt ad hanc servitutem redactus est, cum copiosa dona largiatur, ut ad gloriam tibi serviant, tu vice versa uteris ad eum offendendum, compumque adhibeas, ut prava reus gloria felicem exitura fortiantur. *Confortavi brachia eorum, & ipsa cogitaverunt malitiam.* Ol. 7. numquid ergo Dominus cavillatur querendi sensu tam tenero obliuisti tibi ignominiam? *Servire* (quod rumnoliùs dici possit?) *servire me fecisti in peccatis tuis.*